

fætted, førend Finantsloven er bleven forelagt. Denne hele Bestemmelse vilde heller ingen Betydning have, naar den ikke maatte forstaaes faaledes. Det er et Spørgsmaal, der kan ligge for ved Forfatningsforhandlinger: Er det rigtigt eller ikke rigtigt, at en Tvang af denne Art er tilstede? Men nu er denne Tvang tilstede, og den betyder Intet, naar ikke dette ene Middel bliver brugt. Hvad er det, man har villet forebygge ved at tvinge Regjeringsringen til at sammenkalde Rigsdagen til et bestemt Tidspunkt? Det er det, at der ikke skulde være den fornødne Tid til Finantslovens Behandling. Man anfaae dengang, da Grundloven blev givet, den fornødne Tid at være det Par Maaneder, der hengik, inden man naaede Aarets Slutning, idet man nemlig dengang antog, at Finantsaaret og Kalenderaaret skulde falde sammen. Dette er nu forandret, og man kunde derfor gjerne forelægge denne Mødetid til et senere Tidspunkt, men den er nu ikke bleven forelagt. Men Tvangsmidlet til at faae Finantsloven fremlagt, er det, der er Hovedsagen. Naar Finantsloven er fremlagt, er der givet en Indsigt i Landets tilkommende Stilling og derved i det Hele taget en Beroligelse for Underfaatterne for, at der ikke er Noget, der vil komme til at afvige fra den engang lovbestemte Former; naar man ikke fastholder dette, opgiver man den hele Betydning af denne Bestemmelse i Grundloven. Jeg veed meget godt, at man kunde bebrejde mig, at jeg denne første Mandag i October ikke gjorde et Skridt, som jeg vistnok lovligt kunde have gjort. Jeg burde dengang, da Formanden var traadt tilbage og havde opløst Forsamlingen, have be- traadt Formandsstolen og sagt: Nu er den Samling sendt fra hverandre, der var indvarslet ved Kongelig Anordning, nu kommer den Samling, der skal være her efter vor egen Tilskyndelse, og I opfyld kun Eders Pligt, naar I nu blive sammen og begynde igjen at vælge en Formand. Det var dette, der skulde have været gjort, men jeg vilde ikke gjøre det, fordi jeg anfaae det for at kunne skaffe mere Besvær end Nytte. Det gjorde mig ondt, at Formanden ikke benyttede det Vink, jeg gav til at aftale med Ministrene om at holde Rigs-

dagen sammen en eneste Dag endnu; den næste Dag kunde vi da have faaet Finantsloven fremlagt, og saa havde Alt været i Orden; men det er ikke Formanden, som er ansvarlig derfor, det er Ministeren, og derfor har jeg tilføjet dette Anklagepunkt.

L. C. Larsen: Jeg forlanger det foreliggende Forslag afvist.

Formanden: Efter Forretningsordenen vil der være at stemme over denne Begjæring, før Forhandlingerne kunne fortsættes. Jeg skal bemærke, at Afstemningen over dette Spørgsmaal er begjært foretaget ved Navneopraab, deels af følgende 12 Medlemmer: A. Sjørgensen, Gad, Kampmann, Neergaard, R. Pedersen, J. Kæe, N. Andersen, Klein, Bentzen, Schytte, C. Mourier-Petersen og C. M. Sespersen, og deels af følgende 12 Medlemmer: Winther, Kjær, R. P. Larsen, H. Hansen, Albertsen, L. Olsen, C. Christensen, J. Rasmussen, J. A. Hansen, Mathiasen, Høgsbro og Dinesen.

Ved det derpaa foretagne Navneopraab vedtoges L. C. Larsens Forslag om Sagens Afvisning, som det af nedenstaaende Riste vil sees, med 55 Stemmer mod 35.

3 a.

Barfob; Dreher; Hjorth; Aaberg; Andersen; Bentzen; Wille; Casse; Christensen, J. J.; Dahl; Dresing; Erichsen, B.; Ericksen, L.; Fallesen; Fenger; Fjord; Gad; Grundtvig; Hage, A.; Hall; Hansen, C. A. H.; Holm; Holstein; Jensen, C.; Sespersen, C. M.; Sespersen, J. H.; Sjørgensen, A.; Kampmann; Klein; Larsen, R. P.; Larsen, L. C.; Liebe; Mourier-Petersen, C. Mourier-Petersen, F.; Mørk; Neergaard; Nyholm; Pedersen, R.; Pedersen, P.; Pedersen, S.; Petersen, C.; Qvistgaard; Rasmussen, C.; Kæe, J.; Riis; Rimestad, Chr.; Rimestad, C. B.; Schytte; Steen; Trampe; Tuxen; Usfing; Warberg; Warming; Wøller.